

3. časť – Tyrania Čínskej komunistickej strany

Predslov

Keď hovoríme o tyránii, väčšina Číňanov si spomenie na Qin Shi Huanga (259-210 pr.n.l), prvého cisára dynastie Qin, ktorého represívna vláda páčila filozofické knihy a zaživa pochovávala konfuciánskych učencov. Kruté zaobchádzanie Qin Shi Huanga so svojimi ľuďmi pochádzalo z jeho postupu „podpory svojho panovania všetkými zdrojmi pod nebesiami.“ [1] Tento postup mal štyri hlavné body: neprimerane vysoké dane, plytvanie ľudskými zdrojmi na projekty oslavy vlastnej osoby, surové mučenie podľa krutých zákonov a ovládanie ľudských myslí blokovaním všetkých spôsobov slobodného myslenia a vyjadrovania sa, a to pálením kníh alebo dokonca pochovávaním učencov zaživa. Za panovania Qin Shi Huanga mala Čína 10 miliónovú populáciu; cisár z nich odviezol viac ako 2 milióny na nútené práce. Qin Shi Huang priniesol svoje kruté zákony do intelektuálnej sféry, zakázaním slobody myslenia v obrovskom rozsahu. Počas jeho panovania bolo zabitých tisíce konfuciánskych učencov a úradníkov, ktorí kritizovali vládu.

Dnes je násilie a zneužívanie praktizované Čínskou komunistickou stranou (ČKS) ešte tvrdšie ako za čias tyranskej dynastie Qin. Väčšina ľudí vie, že filozofia ČKS je filozofiou „zápasu“. Mao Zedong, prvý vodca ČKS od ustanovenia Čínskej ľudovej republiky (ČĽR) to povedal dosť priamo: „To čo spravil Qin Shi Huang nebolo ešte nič moc. On pochoval zaživa 460 intelektuálov, avšak my sme pochovali 46,000. Sú ľudia, ktorí Qin Shi Huanga a nás označujú za diktatúru, a my to všetko akceptujeme. Je to fakt. [2]

Pozrime sa na náročných 55 rokov Číny pod vládou ČKS. Keďže jej základnou filozofiou je „triedny boj“, odvtedy čo ČKS prevzala moc, nešetřila žiadnym úsilím na páchanie triednej genocídy a dosiahla svoju vládu teroru prostriedkami politiky revolúcie pomocou násilia. Zabíjanie a vymývanie mozgov bolo používané ruka v ruke na potlačenie všetkých názorov odlišných od komunistickej teórie. ČKS zahajovala jedno hnutie za druhým, aby sa vykreslila ako neomylná a podobná božstvu. Nasledovaním svojej politiky triedneho zápasu a násilnej revolúcie sa ČKS pokúšala zbaviť disidentov a opozičných sociálnych skupín, použitím násilia a trikov, aby prinútila všetkých čínskych ľudí stať sa poslušnými sluhami jej tyranskej vlády.

Pozemková reforma – Odstránenie triedy veľkostatkárov

Sotva tri mesiace po založení komunistickej Číny vyhlásila ČKS odstránenie triedy veľkostatkárov ako jeden z bodov svojho celonárodného programu pozemkovej reformy. Stranícky slogan „pôdu oráčovi“ podporil sebeckú stránku roľníkov bez pôdy, povzbudzoval ich k braniu majetku pomocou násilia a nevšimol si morálne dôsledky ich činov; dokonca podnecoval roľníkov bez pôdy k boju s tými roľníkmi, ktorí pôdu vlastnili. Táto kampaň, ktorá priamo podnecovala zničenie triedy veľkostatkárov, začala rozdeľovaním vidieckej populácie do rozdielnych sociálnych kategórií. Dvadsať miliónov vidieckych obyvateľov po celej krajine bolo označených za „veľkostatkárov, bohatých farmárov, reakcionárov alebo zlé elementy“. Títo noví vyvrheľovia čelili diskriminácii, ponižovaniu a strate všetkých svojich občianskych

práv. Ako program pozemkovej reformy rozširoval svoje pôsobenie do vzdialenejších oblastí a do dedín s etnickými menšinami, organizácie ČKS tiež rýchlo expandovali. Výbory a pobočky ČKS sa rozšírili po celej Číne a boli vybudované na úrovni obcí a miest. Miestne pobočky sa stali hovorcami, ktorí šíрили inštrukcie Ústredného výboru ČKS a boli v prvých líniiach triednych bojov, podnecujúc roľníkov na povstanie proti svojim veľkostatkárom. Počas tohto hnutia zomrelo takmer 100,000 statkárov. V niektorých oblastiach ČKS a roľníci pozabíjali celé rodiny statkárov, bez ohľadu na pohlavie či vek, ako spôsob úplného vyhladenia tejto triedy.

Medzitým spustila ČKS svoju prvú vlnu propagandy, deklarováním, že „Vodca Mao je veľký spasiteľ ľudí“, a že „iba ČKS môže spasit' Čínu“. Počas pozemkovej reformy získali roľníci bez pôdy to, čo chceli s malým úsilím. Chudobný farmári pripisovali strane zásluhu za zlepšenie ich životných podmienok, a tak akceptovali propagandu ČKS, že strana pracovala v záujme ľudí.

Čo sa týka majiteľov čerstvo získanej pôdy, dobré časy „pôdy oráčom“ netrvali dlho. V priebehu dvoch rokov ČKS uvalila na farmárov početné praktiky, ako napríklad skupiny vzájomnej pomoci, základné samosprávy, pokročilé samosprávy a ľudové samosprávy. Použitím sloganu kritizujúceho „ženy so zviazanými nohami“ – čiže tých s pomalším tempom – ČKS farmárov hnala a tlačila, rok po roku, k rúteniu sa do socializmu. Obilie, vlna a olej boli začlenené do jednotného celonárodného systému nákupu a predaja, takže tieto hlavné poľnohospodárske produkty boli vylúčené z obchodného reťazca. Navyše ČKS ustanovila registračný systém občanov, ktorý zakazoval roľníkom odísť do mesta za prácou alebo bývaním. Tí, čo mali zaregistrované svoje bydlisko v dedinských častiach, nemali dovolené kupovať obilie v štátnych obchodoch a ich deti mali zákaz vzdelávať sa v mestách. Deti farmárov sa mohli stať iba farmármi, a tak sa z 360 miliónov vidiečanov na počiatku päťdesiatych rokov stali druhotriedni občania.

Začiatkom roku 1978, v prvých piatich rokoch po prechode zo systému spoločného bývania na systém zmluvných domácností sa príjem roľníkov o málo zvýšil a ich spoločenské postavenie sa trochu zlepšilo. Avšak tento skromný prínos sa čoskoro stratil, a to kvôli skorumpovaným vidieckym úradníkom a cenovou nerovnováhou medzi poľnohospodárskym a priemyselným tovarom. V dôsledku toho sa dnešných 900 miliónov roľníkov opäť dostalo do veľkej chudoby, zatiaľ čo zvyšok Číny dosiahol lepší životný štandard vďaka ekonomickým reformám. Platový rozdiel medzi mestskou a vidieckou populáciou sa drasticky zväčšil a stále sa rozširuje. Vynorili sa noví veľkostatkári a bohatí farmári, aby nahradili tých, čo boli odstránení počas programu pozemkovej reformy. Údaje, ktoré poskytla tlačová agentúra Xinhua, vládny hovorca, naznačujú, že od roku 1977 „príjem farmárov v hlavných oblastiach produkcie obilia a vo väčšine vidieckych domácností ostal nezmenený a v niektorých prípadoch dokonca poklesol.“ Pomer medzi príjmami v meste a na vidieku sa zväčšil z 1.8:1 v polovici osemdesiatich rokov na 3.1:1 dnes.

Reformy v priemysle a obchode – odstránenie triedy kapitalistov

Domorodá kapitalistická trieda, čiže trieda ľudí, ktorí vlastnili kapitálové investície a sídlili v mestách, bola počas vlády ČKS tiež odsúdená k zničeniu. Zatiaľ čo ČKS reformovala Čínsky priemysel a obchod, tvrdila že kapitalistická trieda a pracujúca trieda sú povahovo odlišné: prvá z nich je vykorisťovateľskou triedou, zatiaľ čo tá druhá je nevykorisťovateľskou. Podľa tejto logiky kapitalistická trieda

bola zrodená aby vykorisťovala a neprestane v tom až kým sa nerozpadne; môže byť iba odstránená, nie reformovaná. Takže s týmto východiskovým bodom použila ČKS zabíjanie spolu s vymývaním mozgov, aby transformovala kapitalistov a obchodníkov. Kapitalisti mohli prekviatať, pokiaľ kráčali s vládou, avšak museli zomrieť, ak nekráčali s vládou. Ak ste sa vzdali svojho majetku v prospech štátu a podporovali ste ČKS, boli ste považovaní len za druhoradý problém. Ale ak ste nesúhlasili s postupom ČKS alebo ste sa sťažovali, boli ste označení za reakcionára a stali ste sa terčom jej drakonického diktátorstva.

Počas vlády teroru, ktorý nasledoval po týchto reformách, kapitalisti a obchodníci sa všetci vzdali svojich majetkov. Mnohí z nich nedokázali zniesť ponížovanie, ktorému museli čeliť a spáchali samovraždu. Chen Yi, starosta Shanghaia, sa každý deň pýtal: „Koľkých parašutistov sme mali dnes?“, čím myslel počet kapitalistov, ktorí spáchali samovraždu zoskočením zo strechy budovy. Takto ČKS rýchlo zlikvidovala v Číne súkromné vlastníctvo.

Počas programov pozemkovej a obchodnej reformy ČKS spustila mnohé masívne hnutia, ktoré prenasledovali čínskych ľudí. Boli medzi nimi: potlačenie „kontra-revolucionárov“, kampane ideologického pretvorenia, očistenie antikomunistického kliše vedenom Gao Gangom a Rao Shushim, a skúmanie „kontra-revolučnej“ skupiny Hu Fenga [3]. V rokoch 1951 a 1952 iniciovala ČKS kampane s názvami „Tri anti-kampane“ a „Päť anti-kampaní“, so stanoveným cieľom odstránenie korupcie, plytvania a byrokracie vnútri Strany, vlády, armády a masových organizácií. V skutočnosti však ČKS použila tieto hnutia na brutálne prenasledovanie bezpočtu nevinných ľudí.

Tým, že ČKS mala úplnú kontrolu na vládnymi zdrojmi, plne ich využila spolu so straníckymi výbormi a pobočkami v každom jednom politickom hnutí. Traja členovia strany vytvorili malú bojovú silu a prenikli do všetkých dedín a štvrtí. Tieto bojové sily boli všadeprítomné a neostal po nich kameň na kameni. Táto hlboko zakorenená sieť kontroly, zdedená z vojny ČKS s Japonskom a s Koumintangom (Národnou stranou, NS) hrala odvtedy kľúčovú úlohu v neskorších politických hnutiach, vrátane dnešného prenasledovania ich vlastných ľudí.

Tvrдый zákrok proti náboženských a populárnym skupinám

Ďalšie zverstvá, ktorých sa ČKS dopustila je brutálne potláčanie náboženstva a úplný zákaz všetkých mimovládnych skupín, ktorý nastal po založení Čínskej ľudovej republiky. V roku 1950 ČKS dala lokálnym vládam pokyn na zákaz všetkých neoficiálnych náboženských vierovyznaní a tajných spoločností. ČKS vyhlásila, že tieto „feudálne“ ilegálne skupiny sú iba nástrojmi v rukách veľkostatkárov, bohatých farmárov, spiatočníkov a špeciálnych agentov Národnej strany, a sú teda nepriateľom ČKS. Pri tomto celonárodnom zákroku vláda zmobilizovala triedy ktorým verila, aby označila a prenasledovala členov náboženských skupín. Vlády na rôznych úrovniach bola priamo zapojené v rozpade týchto „poverčivých skupín“, ako boli komunity kresťanov, katolíkov, taoistov a budhistov. Prikázali všetkým členom týchto cirkví, chrámov a náboženských skupín zaregistrovať sa vo vládných organizáciách a vyjadriť ľútosť za ich neoficiálne aktivity. Odmietnutie znamenalo tvrdý trest. V roku 1951 vláda formálne zverejnila nariadenia, ktoré hrozili doživotným väzením alebo smrťou všetkým tým, ktorí by pokračovali vo svojich aktivitách v neoficiálnych skupinách.

Toto hnutie prenasledovalo veľký počet dobrých a zákony dodržiujúcich veriacich. Neúplné štatistiky naznačujú, že ČKS v päťdesiatych rokoch prenasledovala, vrátane trestu smrti, prinajmenšom tri milióny nábožensky veriacich ľudí a členov neoficiálnych skupín. ČKS prehľadala takmer každú domácnosť po celej krajine a vypočúvala ich členov, dokonca rozbíjala sošky Boha kuchyne, ktorého tradične uctievali čínski farmári. Popravy ešte zosilnili odkaz ČKS, že komunistická ideológia je jediná legitímna ideológia a jediná legitímna viera. Čoskoro sa objavil koncept „vlasteneckých“ veriacich. Skutočnosť bola taká, že nech človek veril v akékoľvek náboženstvo, bolo tam iba jedno kritérium: museli ste nasledovať inštrukcie ČKS a museli ste uznať, že ČKS je nad všetkými náboženstvami. Ak ste boli kresťanom, ČKS bola bohom kresťanského boha. Ak ste boli budhista, ČKS bola najväčším Budhom. Medzi moslimami bola ČKS Alahom Alaha. Keď prišlo na žijúceho budhu v tibetskom budhizme, ČKS zasiahla a sama zvolila, kto bude žijúci budha. ČKS vám nedala žiadnu voľbu a vy ste museli hovoriť len to, čo vás ČKS žiadala hovoriť a robiť. Všetci veriaci boli prinútení plniť ciele ČKS, zatiaľ čo svojej viery sa držali iba formálne. Inak by ste sa stali terčom tvrdého zásahu a diktátorstva ČKS.

Dvadsaťtisíc kresťanov spravilo prieskum medzi 560,000 kresťanmi v domácich cirkvách v 207 mestách 22 provincií Číny. Prieskumom sa zistilo, že medzi návštevníkmi kostolov bolo 130,000 pod vládnym dohľadom. Do roku 1957 ČKS zabila viac ako 11,000 náboženských stúpcov a oveľa viac ich svojvoľne zatkla a obrala o peniaze. Odstránením triedy veľkostatkárov a kapitalistov a prenasledovaním veľkého počtu nábožensky veriacich a zákony dodržiujúcich ľudí ČKS dosiahla, že komunizmus sa stal všezahrňujúcim náboženstvom Číny.

Antipravicové hnutie – celonárodné vymývanie mozgov

V roku 1956 skupina maďarských intelektuálov sformovala Petöfiho krúžok, ktorý kritizoval maďarskú vládu a účastnil sa na fórumoch a debatách. Táto skupina podnietila v Maďarsku celonárodnú revolúciu, ktorá bola potlačená sovietskymi vojakmi. Mao Zedong si z toho vzal ponaučenie. V roku 1957 zvolal čínskych intelektuálov a iných nekomunistov, aby „pomohli ČKS napraviť sa“. Toto hnutie, známe pod názvom „Hnutie sto kvetov“ nasledovalo slogan „nech sa sto kvetov rozvinie a sto myšlienkových škôl zápasí.“ Jeho cieľom bolo vylákať „protikomunistické elementy spomedzi ľudí“. V dopise vidieckym straníckym šéfom z roku 1957 hovoril Mao o svojom zámere „vyvieť hadov zo svojich dier“, tým že ich nechá voľne šíriť svoje názory pri pomáhaní s nápravou ČKS.

Vtedajšie slogany povzbudzovali ľudí, aby prehovorili a zároveň im sľubovali, že za to nebudú žiadne postihy – strana „nebude česať vrkôčiky, udierať pálkou, nebude nasádzať klobúky a nikdy nebude vyrovnávať účet dodatočne“. [4] („Česať vrkôčiky“ znamená príliš kritizovať niekoho nedostatky; „udierať pálkou“ znamená trestať niekoho fyzicky alebo psychicky; „nasadiť klobúk“ znamená dať niekomu negatívnu nálepku; „vyrovnať si účet neskôr“ znamená pomstiť sa neskôr.) Avšak neskôr ČKS iniciovala „antipravicové“ hnutie a 540,000 ľudí, ktorí sa odvážili prehovoriť, označila za „pravičiarov“. Spomedzi nich 270,000 stratilo zamestnanie v štátnej správe a 230,000 bolo označených za „médiu pravičiarov“ alebo „antisocialistické elementy“. Maove politické triky pri prenasledovaní ľudí zahŕňali: oklamanie tých čo mali nepohodlné názory aby prehovorili, umelo vykonštruované

zločiny, uväznenie ľudí bez akýchkoľvek súdnych procedúr a prehlasovanie, že zachraňuje ľudí, zatiaľ čo na nich vytrvalo útočil.

Aké teda boli tie „spiatočnicke slová“, ktoré priniesli takmer tridsaťročný exil mnohým pravičiarom a antikomunistom v ďalekých končinách krajiny? „Tri hlavné spiatočnicke teórie“, ktoré boli v tom čase cieľom intenzívnych útokov, sa skladali z niekoľkých prejavov Lua Longji-ho, Zhanga Bojuna a Chu Anpinga. Čo vlastne hlásali?

Luo navrhoval, aby sa v ČKS a v rôznych „demokratických“ stranách vytvorili komisie na preskúmanie chýb, ktoré sa udiali počas „Troch anti-kampaní“ a „Piatich anti-kampaní“ a počas hnutí na vyhladenie spiatočníkov. Štátna rada často prezentovala niečo Politickému poradnému výboru a Ľudovému zjazdu na preskúmanie a predebatovanie, a Zhang navrhoval, aby Politický poradný výbor a Ľudový zjazd boli zahrnuté do procesu prijímania rozhodnutí.

Chu navrhoval, že keďže aj nečlenovia ČKS mali dobré nápady, sebaúctu a zmysel pre zodpovednosť, nie je potrebné, aby v celom štáte boli za vedúcich pracovných skupín, veľkých či malých, alebo dokonca za vedúcich tímov v rámci pracovných skupín, dosadzovaní iba komunisti. A že nie je potrebné, aby sa všetko, či už veľké alebo malé, robilo takým spôsobom, aký navrhli členovia ČKS. Všetci traja vyjadrili svoju ochotu nasledovať ČKS, a žiadne z ich návrhov neprekročili hranice vytýčené slávnymi slovami spisovateľa a kritika Lu Xuna (1881-1936) – „Môj majster, vaše rúcho sa zašpinilo. Zoblečte si ho prosím a ja vám ho vyčistím.“ Ako u Lu Xuna, ich slová vyjadrovali poslušnosť, poddajnosť a rešpekt.

Žiaden z odsúdených „pravičiarov“ nenavrhoval, že by ČKS mala byť zvrhnutá; ponúkali len konštruktívnu kritiku. Avšak práve kvôli týmto návrhom stratili desaťtisíce ľudí svoju slobodu. To, čo nasledovalo, boli ďalšie hnutia, ako napríklad „zdôveriť sa strane“, vykopanie tvrdej línie, hnutie „Troch nových anti“, poslanie intelektuálov na vidiek robiť tvrdú manuálnu prácu a chytanie pravičiarov, ktorí unikli v prvom kole. Ak niekto nesúhlasil s vedúcim pracoviska, bol označený za antikomunistu. ČKS ich podrobovala neustálej kritike alebo ich poslala do pracovného tábora na nútenú prevýchovu. Niekedy strana premiestnila celé rodiny do vidieckych oblastí, alebo zakázala ich deťom ísť na vysokú školu alebo do armády. Nemohli sa uchádzať o prácu v tej oblasti, v ktorej žili. Tieto rodiny stratili istotu zamestnania a výhody lekárskej starostlivosti. Boli zaradení do triedy farmárov a stali sa vyvrheľmi dokonca medzi nižšou triedou občanov.

Po prenasledovaní intelektuálov si niektorí odborníci vyvinuli osobnosť s dvoma tvármi. Tesne nasledovali „Červené slnko“ a stali sa „dvorom ustanovenými intelektuálmi“, ktorí spravili čokoľvek, čo povedala ČKS. Niektorí sa zase dištancovali od politických záležitostí. Čínski vzdelanci, ktorí by mali mať pocit zodpovednosti k národu, boli odvtedy umlčaní.

Veľký skok vpred – vytváranie podvodov na skúšanie lojálnosti

Po antipravicovom hnutí sa Čína začala obávať objektívnej reality. Každý bol zaangažovaný v počúvaní klamstiev, rozprávaní klamstiev, vo vytváraní falošných príbehov a zakrývaní pravdy pomocou lži a fám. Veľký skok vpred bolo celonárodné cvičenie v rozprávaní klamstiev. Ľudia v celom štáte, pod vedením zlého ducha komunistického strany, spravili množstvo absurdných vecí. Klamári a aj tí ktorým sa

klamalo boli zradení. V tejto kampani klamstiev a absurdných činov implantovala ČKS svoju zlú energiu do mysli intelektuálov. V tej dobe mnohí ľudia spievali pieseň propagujúcu Veľký skok vpred: „Som veľký žltý cisár, som dračí kráľ, dokážem hýbať horami a riekami, už prichádzam.“ Nariadenia typu „dosiahnuť produkciu obilia 75,000 kg z každého hektára,“ „zdvojnásobenie produkcie ocele,“ a „prekonanie Veľkej Británie za 10 rokov a USA za 15 rokov“ sa vykonávali rok čo rok. Tieto nariadenia viedli k obrovskému celonárodnému hladomoru, pri ktorom prišli milióny ľudí o život.

Počas plenárneho zasadania v Lushane v roku 1959 sa všetci účastníci zhodli v tom, že názor generála Peng Dehuaiho [5] je správny a že Veľký skok vpred iniciovaný Mao Zedongom bol pochabý. Avšak nikto sa neodvážil nič povedať. Rozhodnutie podporiť či nepodporiť Maov postup sa stalo deliacou čiarou medzi lojálnym človekom a zradcom, inými slovami, deliacou čiarou medzi životom a smrťou. V dávnej histórii, keď Zhao Gao [6] tvrdil, že jeleň je koň, v skutočnosti vedel rozoznať jeleňa od koňa, avšak zámerne spravil chybu, aby otestoval verejnú mienku. Výsledkom zasadania v Lushane bolo, že dokonca aj Peng Dehuai bol prinútený podpísať uznesenie, ktorým sám seba odsúdil a vylúčil z centrálnej vlády. Podobne v neskorších rokoch Kultúrnej revolúcie, Deng Xiaoping bol prinútený k zaručeniu sa, že nikdy nebude vystupovať proti rozhodnutiu vlády vylúčiť ho zo svojich postov.

Ľudia sa zvyčajne učia z minulých chýb a skúseností. Avšak ČKS cenzurovala médiá, takže ľudia nemali možnosť poučiť sa z politických chýb čínskej vlády. Toto ovplyvnilo ľudské mysle a zoslabilo ich schopnosť kriticky myslieť. Počas minulých hnutí, každá generácia počúvala iba stanovisko vlády a o opozičných myšlienkových prúdoch nevedela nič. A tak sa nové hnutia hodnotili na základe veľmi obmedzenej znalosti histórie. ČKS sa spoliehala na cenzúru, aby ľudí držala v ignorancii a tak mohla uplatňovať svoju často násilnú ideológiu.

Kultúrna revolúcia – obrátenie sveta hore nohami

Človek nemôže diskutovať o podmanení si Číny zlým duchom ČKS bez toho, aby spomenul otázku Veľkej kultúrnej revolúcie. V roku 1966 sa v Číne objavila nová vlna násilia; červený teror sa vymkol spod kontroly a rozšíril sa do každého kúta krajiny. Spisovateľ Qin Mu popisuje Kultúrnu revolúciu bezútešnými slovami: „Bola to naozaj hrozná pohroma: [ČKS] uväznila milióny kvôli ich príslušnosti k určitému členovi rodiny, ukončila životy ďalších miliónov, roztrieštla rodiny, z detí spravila chuligánov a lotrov, páčila knihy, rúcala starobylé stavby a ničila starodávne miesta, kde dôstojne odpočívali intelektuáli, čím sa v mene revolúcie dopustila všemožných zločinov.“

Konzervatívne odhady hovoria, že počas Kultúrnej revolúcie prišlo v Číne o život neprirodzenou smrťou asi 7,73 miliónov ľudí.

Ľudia si často chybné myslia, že násilie a zabíjanie počas Veľkej kultúrnej revolúcie sa dialo najmä počas rebelských povstaní a že to boli Červení strážcovia a Rebeli, ktorí zabíjali. Avšak tisíce oficiálne vydaných oblastných ročeniek naznačujú že počet neprirodzených smrtí počas Kultúrnej revolúcie nemal svoje maximum v roku 1966, keď Červení strážcovia kontrolovali väčšinu vládnych organizácií, ani v roku 1967, keď Rebelovia bojovali medzi rôznymi skupinami vojenskými zbraňami, ale v roku 1968, keď Mao opäť získal kontrolu nad krajinou pomocou „revolučných

výborov“. Vrahmi v tých neslávnych prípadoch boli často vojenský hodnostári a vojaci, vyzbrojení milicionári a členovia ČKS na všetkých úrovniach vlády.

Nasledujúce príklady ilustrujú, že násilie počas Kultúrnej revolúcie bolo metódou ČKS a čínskej vlády, a nie občasnú, extrémne správanie sa Červených strážcov. ČKS zakrývala svoju priamu účasť v tejto kampani a inštrukcie vydávané straníckymi vodcami a vládnymi úradníkmi.

V auguste 1966 Červení strážcovia vykázali z Pekingu občanov, ktorí boli zaradení v minulých hnutiach ako „veľkostatkári, bohatí farmári, spiatočníci, zlé elementy a pravičiar“, a poslali ich na vidiek. Neúplné oficiálne štatistiky hovoria, že 33,695 domov bolo prehládaných a 85,196 obyvateľov Pekingu boli vykázaných z mesta na vidiek, odkiaľ pochádzali ich staršie generácie. Červení strážcovia uplatňovali tento postup v celej krajine a presunuli na vidiek viac ako 400,000 obyvateľov miest. Dokonca aj vysoko postavení úradníci, ktorých rodičia boli statkármi, čelili tomuto exilu.

V skutočnosti plánovala ČKS vyhostováciu kampaň ešte pred tým, ako začala Kultúrna revolúcia. Bývalý Pekinský starosta Peng Zhen vyhlásil, že obyvatelia Pekingu by mali byť tak ideologicky čistí ako „sklenené tabule a kryštály“, čo v praxi znamenalo, že všetci občania so zlou politickou klasifikáciou (to jest, oni alebo ich rodičia boli označení za „veľkostatkárov, bohatých farmárov, spiatočníkov, zlé elementy alebo pravičiarov“) boli z mesta vyhnaní. V máji 1966 Mao prikázal svojim podriadeným, aby „chránili kapitál“ a ustanovili tím na prácu s kapitálom, ktorí viedli Ye Jianying, Yang Chengwu a Xie Fuzhi. Jednou z úloh tohto tímu bolo pomocou polície vykazať z mesta ľudí so zlým politickým zaradením.

Toto pozadie nám umožňuje vyjasniť, prečo vláda a polícia nezasiahla proti Červeným strážcom, ale naopak ich podporovala pri prehladávaní domov a vykázaní viac ako dvoch percent pekinských obyvateľov z mesta. Minister verejnej bezpečnosti, Xie Fuzhi vyžadoval, aby polícia nezasahovala do akcií Červených strážcov, ale im poskytla rady a informácie. Červení strážcovia boli jednoducho použítí vládou, aby uskutočnili plánovanú akciu. Organizácie Červených strážcov boli založené na základe priamych inštrukcií niektorých vedúcich strany. Mnohé oznámenia vydané Červenými strážcami boli zrevidované a publikované Štátnou radou. Avšak napriek predchádzajúcej podpore Červených strážcov, na konci roku 1966 označila ČKS mnohých z nich ako kontrarevolucionárov a uväznila ich.

Po násilnom presťahovaní Pekinských občanov so zlým politickým zaradením na vidiek, títo ľudia čelili potom ešte väčšiemu prenasledovaniu. 26. augusta 1966 Xie Fuzhi podstúpil svoj prejav policajnej kancelárii v Daxingu. Xie prikázal polícii, aby asistovala Červeným strážcom pri prehladávaní domov „piatich čiernych tried“ a aby im poskytla rady a informácie pri ich prepadoch.

Neslávny Daxinský masaker [7] začal priamym príkazom policajného oddelenia; organizátormi boli prezident a stranícky sekretár policajného oddelenia, pričom samotné vraždenie robili milicionári, ktorí neušetrili ani deti.

Mnohí ľudia boli prijatí do ČKS za ich „dobré správanie“ počas zabíjania. Na základe nekompletných štatistík provincie Guangxi bolo v zabíjaní zúčastnených asi 50,000 členov ČKS. Z nich bolo viac ako 9,000 prijatých do strany za krátky čas potom, čo niekoho zabili. Viac ako 20,000 spáchali vraždu potom čo boli prijatí do Strany a viac ako 19,000 ďalších straníckych členov bolo nejakým spôsobom zaangažovaných na prenasledovaní.

Počas Veľkej kultúrnej revolúcie bola triedna teória aplikovaná aj pri bití. Zlí si zaslúžili, keď ich tí dobrí zbili. Bolo č'ou, ak zlý človek zbil iného zlého človeka. Ak dobrý človek zbil iného dobrého človeka, bolo to nedorozumenie. Takáto teória hlásaná Maom sa začala šíriť ako rebelské hnutia. Násilie a zabíjanie sa rozšírilo ako výsledok zmýšľania, že nepriatelia triedneho boja si zaslúžia akékoľvek násilie.

Od 13. augusta do 7. októbra 1967 milicionári oblasti Dao provincie Hunan povraždili členov organizácie „Xiangjianský vietor a hrom“ a „piatich čiernych tried“. Vraždenie trvalo 66 dní, počas ktorých bolo zabitých viac ako 4,519 ľudí v 2,778 domácnostiach 468 pobočiek 36-tich samosprávnych obcí desiatich okresov. V tejto oblasti bolo celkovo zabitých 9,093 ľudí, z ktorých 38% bolo z „piatich čiernych tried“ a 44% bolo detí „piatich čiernych tried“. Najstarší zabitý človek mal 78 rokov, najmladší mal 10 dní.

Toto je iba jeden prípad v jednej malej oblasti, ktorý sa odohral počas Kultúrnej revolúcie. Vo vnútornom Mongolsku ustanovili začiatkom roku 1968 „revolučný výbor“, čo bolo triedne hnutie proti „Vnútornej ľudovej strane“, v ktorom bolo zabitých viac ako 350,000 ľudí. V roku 1968 sa desiatky tisícok ľudí v provincii Guangxi zúčastnilo masového vraždenia „422 organizácií“, pri ktorom bolo zabitých 110,000 občanov.

Tieto prípady demonštrujú, že tie obrovské zločiny násilného zabíjania počas Kultúrnej revolúcie sa diali za priamej podpory a nariadení vedúcich ČKS, ktorí využívali a schvaľovali násilie, aby prenasledovali a zabíjali vlastných občanov.

Ak počas pozemkovej reformy použila ČKS roľníkov, aby zvrhli veľkostatkárov a získali tak pôdu, počas priemyselnej a obchodnej reformy použila pracujúcu triedu, aby zvrhla kapitalistov a získala tak majetok, a počas antipracovného hnutia odstránila všetkých intelektuálov, ktorí mali iné názory, potom tento boj medzi ľuďmi počas Kultúrnej revolúcie ukazuje, že na žiadnu triedu sa nemožno spoľahnúť. Dokonca ak ste boli z pracujúcej triedy alebo ste boli roľníkom použitým Stranou, ak ste mali iné názory ako Strana, váš život bol v nebezpečenstve. Takže o čo vlastne išlo?

Cieľom bolo ustanoviť komunizmus ako jediné, všezahrňujúce náboženstvo s absolútnou kontrolou nie len tela, ale aj myslenia.

Kultúrna revolúcia potlačila kult ČKS a Mao Zedonga na vrchol. Maove teória vládla všetkému a vízia jedného človeka bola zapustená do mysli desiatok miliónov ľudí. Na Veľkej kultúrnej revolúcii bolo jedinečné to, že zámerne nebolo špecifikované, čo by sa nemohlo spraviť. Namiesto toho zdôrazňovala „čo možno spraviť a ako to spraviť. Čokoľvek mimo tejto hranice nemožno robiť ani o tom uvažovať.“

Počas Kultúrnej revolúcie všetci vykonávali náboženský rituál: „ráno si vypýtať inštrukcie a večer spraviť report.“ Každý deň: poslať niekoľkokrát pozdrav rešpektu predsedovi Maovi a zaželať mu bezhraničnú dlhovekosť. Takmer každý gramotný človek zažil písanie sebakritických prehlásení a myšlienkových reportov. Maove citáty ako napríklad „Zúrivo bojovať proti každej jednej sebeckej myšlienke,“ a „vykonávať inštrukcie bez ohľadu na to, či rozumiem ich cieľu, pochopím ho neskôr v priebehu vykonávania“ boli často opakované.

Iba jeden „boh“ (Mao) mohol byť uctievaný, iba jeden druh posvätných kníh (Maove učenia) mohol byť študovaný. Neskôr sa to vyvinulo do stavu, že ľudia si nemohli kúpiť jedlo bez toho, aby zarecitovali Maov citát alebo mu poslali pozdrav.

Počas nakupovania, cestovania v autobuse alebo telefonovania musel človek zarecitovať jeden z Maových citátov, dokonca aj keď nesúvisel s danou situáciou. Pri týchto veciach boli ľudia buď fanatickí alebo cynickí a každý bol už pod kontrolou komunistického zlého ducha. Klamanie, tolerovanie klamstiev a spoliehanie sa na klamanie sa stalo súčasťou života Číňanov.

Éra ekonomických reforiem – násilie sa nikdy nezmení

Kultúrna revolúcia bola obdobím krvi, zabíjania, krívd, straty zmyslu pre rozlíšenie správneho a nesprávneho a prekrútením všetkého. Počas Kultúrnej revolúcie bola najvyššia pozícia ako otáčajúce sa dvere, keď ČKS a jej vláda vymenila šesť vodcov počas dvadsiatich rokov. Súkromné vlastníctvo sa vrátilo Číne, rozdiely v životnom štandarde medzi mestom a vidiekom sa rozšírili, dramaticky sa zväčšila oblasť púšte, zmizli rieky a zvýšila sa prostitúcia a drogy. Všetky „zločiny“, proti ktorým ČKS bojovala, boli teraz opäť povolené.

Nemilosrdnosť ČKS, jej nevyspytateľná povaha, zlé činy a schopnosť ruinaovať krajinu sa zväčšovala. Počas masakru na Námestí nebeského pokoja strana zmobilizovala armádu a tanky zabíjali protestujúcich študentov. Kruté prenasledovanie proti praktizujúcim Falun Gongu je ešte horšie. Politická moc čínskej vlády je stále založená na straníckej filozofii zápasov a presadzovania násilia. Teraz sa stala ešte zákernejšou.

Tvorba zákonov: ČKS nikdy neprestala vytvárať konflikty medzi ľuďmi. Odsúdili veľký počet občanov obvinených z toho že sú spiatocníci, anti-socialisti, zlé elementy a členovia diabolských kultov. Totalitná povaha ČKS pokračuje v konfliktoch so všetkými ostatnými občianskymi skupinami a organizáciami. V mene udržovania „sociálnej stability“ Strana neustále mení nariadenia, zákony a obmedzenia, a prenasleduje ako spiatocníkov všetkých, ktorí nesúhlasia s vládou.

V júli 1999 Jiang Zemin spravil osobné rozhodnutie proti vôli väčšiny členov Politbyra, že odstráni do troch mesiacov Falun Gong. Ohovárania a klamstvá opäť zahalili krajinu. Potom čo Jiang Zemin v rozhovore pre francúzske médium Le Monde označil Falun Gong za „zlý kult“, čínski propagandisti to rýchlo nasledovali a vydali články, ktorými vyvíjali nátlak na všetkých ľuď v krajine, aby sa obrátili proti Falun Gongu. Nakoniec bol parlament dotlačený k schváleniu „rozhodnutia“, ktoré sa týkalo zlých kultov; krátko potom Najvyšší ľudový súd a Najvyššia ľudová prokuratúra spoločne vydali „vysvetlenie“ k „rozhodnutiu“.

22. júla 1999 tlačová agentúra Xinhua publikovala prejavy vedúcich Organizačného oddelenia a Oddelenia propagandy ČKS, ktorí verejne podporovali Jiangove prenasledovanie Falun Gongu. Čínski ľudia boli zapletení do prenasledovania iba preto, že to bolo rozhodnutie Strany; tí môžu iba poslúchať príkazy a neodvážia sa vzniesť námietky.

Počas nasledujúcich piatich rokov vláda použila štvrtinu finančných zdrojov krajiny na prenasledovanie Falun Gongu. Každý človek musel prejsť testom: kto sa priznal k praktizovaniu Falun Gongu a odmietol vzdať sa tejto metódy, stratil svoje zamestnanie a bol odsúdený na nútené práce. Praktizujúci Falun Gongu nespravili nič zlé, nezradili krajinu ani sa nepostavili proti vláde; iba verili v „pravdivosť, súcit, znášanlivosť“. Avšak stovky tisíc ich bolo uväznených. Hoci sú informácie prísne blokované, o viac ako 1,100 ľuďoch ich rodiny potvrdili, že boli umučení k smrti a počet nepotvrdených úmrtí je ešte väčší.

Spravodajstvo: 15. októbra 2004 Honkonské WenWeipao reportovalo, že čínsky dvadsiaty satelit sa vrátil na zem, spadol na dom Huo Jiya v okrese Penglai, ktorý je v provincii Sichuan, oblasti Dayin. Správa citovala vedúceho vládneho úradu oblasti Dayin Ai Yuqinga, ktorý oznámil: bolo potvrdené, že „čierna hruda“ je satelit. Ai bol aj zástupcom riaditeľa projektu sledujúceho návrat satelitu. Avšak keď agentúra Xinhua spomenula čas návratu satelitu, zdôraznila, že to bol dvadsiaty vedecko-technický pokusný satelit, ktorý sa vrátil do Číny. Xinhua nespomenula ani slovo o tom, že satelit zničil dom. Toto je typický príklad ako pracujú čínske médiá – reportujú iba dobrú časť správy a zakryjú zlé správy podľa inštrukcií Strany.

Klamstvá a ohovárania publikované v novinách a v televízii výrazným spôsobom pomáhali ČKS pri presadzovaní svojich metód vo všetkých predchádzajúcich politických hnutiach. Na príkaz Strany všetky médiá v krajine reportovali presne to, čo ČKS chcela, aby reportovali. Keď chce Strana začať antipravdicové hnutie, všetky médiá v krajine začnú písať o zločinoch pravičiarov. Keď Strana chcela založiť ľudové komúny, celá krajina začala chváliť klady ľudových komún. Počas prvého mesiaca prenasledovania Falun Gongu všetky médiá opakovane ohovárali Falun Gong počas hlavného sledovacieho času, aby ľudí preprogramovali. Odvtedy Jiang využíval všetky médiá, aby opakovane šíril klamstvá a očierňoval Falun Gong. Toto zahŕňalo podnecovanie národnej nenávisťi proti Falun Gongu rozširovaním falošných správ o tom ako členovia Falun Gongu páchali vraždy a sebevraždy. Príklad takejto falošnej správy je zinscenovaný incident sebaupálenia na Námestí nebeského pokoja, ktorý bol kritizovaný na zasadaní OSN na tému Medzinárodného vývoja vzdelanosti v Ženeve ako vládou zinscenovaná akcia na oklamanie ľudí. V uplynulých piatich rokoch žiadne čínske noviny ani televízna stanica neuviedla ani jeden pravdivý fakt o Falun Gongu.

Čínski ľudia sú zvyknutí na falošné správy. Starší reportér tlačovej agentúry Xinhua raz povedal: „Ako môžete veriť správam z Xinhua?“ Ľudia dokonca označujú čínske tlačové agentúry za stranického psa. Existuje ľudová pieseň: „Je to pes vychovaný Stranou, strážiaci bránu Strany. Uhryzne každého, koho Strana chce aby uhryzol, a uhryzne toľkokrát, koľkokrát Strana chce.“

Školstvo: V Číne sa školstvo stalo ďalším nástrojom na kontrolovanie ľudí. Pôvodným cieľom školstva bolo vypestovať intelektuálov, ktorí by mali vedomosti a správny úsudok. Vedomosti sa vzťahujú na chápanie informácií, hmotných vecí a historických udalostí; úsudok sa vzťahuje na proces skúmania a schopnosti analyzovať a prehodnocovať vedomosti, v procese ktorého povzbudzuje duševný a duchovný rozvoj. Tí, čo mali vedomosti bez schopnosti úsudku sa označovali za knihomoľov. Intelektuáli so správnym úsudkom sa vždy v čínskej histórii považovali za svedomie spoločnosti. Avšak za vlády ČKS možno všade nájsť čínskych intelektuálov s vedomosťami ale bez úsudku, alebo takých, čo sa neodvážujú svoj úsudok vyjadriť.

Vzdelávanie v školách sa sústreďuje na vyučovanie študentov k tomu, aby nerobili veci, ktoré Strana nechce, aby robili. V posledných rokoch všetky školy začali vyučovať politiku a históriu ČKS podľa jednotných učebníc. Učitelia neverili obsahu textov, ale museli to vyučovať aj proti svojej vôli. Študenti neverili textom ani ich učiteľom, avšak museli si pamätať všetko, čo sa tam spomínalo, aby prešli skúškami. Nedávno boli otázky o Falun Gongu zahrnuté do vstupných pohovorov na univerzity a stredné školy. Študenti, ktorí neovládali vzorové odpovede nedostali veľa bodov a stratili šancu dostať sa na dobré univerzity alebo stredné školy. Ak sa študent

odváži povedať pravdu, bude okamžite vylúčený zo školy alebo stratí akúkoľvek šancu na vzdelanie.

Vo verejnom vzdelávacom systéme, kvôli vplyvu novín a dokumentov, je mnoho prísloví považovaných za pravdu, ako napríklad „my prijmemo čokoľvek, proti čomu namieta náš nepriateľ; my namietame voči čomukoľvek, čo prijíma náš nepriateľ.“

V roku 2004 Čínske informačné centrum analyzovalo prieskum, ktorý spravila Sina Net. Štatistiky ukázali, že 82.6 percenta čínskej mládeže súhlasilo s tým, že človek môže týrať ženy, deti a zajatcov počas vojny. Tento výsledok je alarmujúci. Avšak odráža spôsob myslenia Číňanov, najmä mladej generácie, ktorej chýba základné pochopenie zhovievavého vládnutia a ľudskosti.

11. septembra 2004 jeden fanatický muž dobodal nožom 28 detí v meste Suzhou. Dvadsaťtoho toho istého mesiaca muž v provincii Shandong poranil nožom 25 žiakov základnej školy. Niektorí učitelia na základnej škole nútili deti vyrábať ručne prskavky, aby tým zvýšili finančné zdroje školy, čo však viedlo to k explózií, v ktorej študenti prišli o život.

Realizovanie nariadení: Vedenie ČKS často používalo hrozby a donucovanie, aby si zaistili zrealizovanie svojich nariadení. Jeden z prostriedkov boli politické slogany. Po dlhú dobu ČKS používala počet sloganov, ktorý človek vytvoril na hodnotenie jeho politického prínosu. Počas Kultúrnej revolúcie sa Peking za jednu noc stal „červeným morom“ plným transparentov. Nadpisy „Dole s vládnucimi kapitalistami v Strane“ boli všade. Ironicky, na vidieku tie nadpisy skrátili na „Dole s vládnucou stranou“.

Nedávno lesnícky výbor, kvôli propagácii zákona na ochranu lesov, prísne určil štandardný počet sloganov, ktoré musia byť vyvesené. Ak kvóta nebola dosiahnutá, bolo by to považované za nesplnenie úlohy. Ako výsledok, úrady vlády na nižšej úrovni vylepili množstvo sloganov ako napríklad „Ktokoľvek zapáli vrch, pôjde do väzenia“. V nedávnych projektoch kontroly pôrodnosti sa objavili ešte desivejšie slogany, ako napríklad: „Ak jeden človek poruší zákon, celá dedina bude sterilizovaná,“ „Radšej ďalší hrob ako ďalšie dieťa,“ alebo „Ak sa nenechá sterilizovať, zrucame mu dom; ak nebude mať potrat, ako by mala mať, skončíš jej kravy a obilné polia.“ Objavili sa dokonca slogany, ktoré boli proti ľudským právam a Ústave, ako „Zajtra budete spať vo väzení, ak dnes nezaplatíte dane.“

Slogan je jednoducho druhom reklamy, avšak priamejším a opakovanejším. Preto čínska vláda často používa slogany ako spôsob propagácie politických myšlienok, hodnôt a pozícií. Na politické slogany sa môžeme pozerat' aj ako na slová, ktoré vláda hovorí svojim ľuďom. Avšak v týchto sloganoch nie je ťažké pocítiť násilie a krutosť.

Vymyť mozog celej krajine a spraviť z nej „väzenie mysle“

Najsmrtonosnejšou zbraňou, ktorú používa ČKS na udržovanie svojej tyranskej moci je jej kontrolná sieť. Dobře organizovaným spôsobom vnucuje mentalitu poslušnosti každému jednému občanovi. Nezáleží na tom, či sama sebe odporuje alebo či neustále mení nariadenia, pokiaľ dokáže systematicky organizovať zbavovanie ľudí ich základných ľudských práv. Vládne chápadlá sú všadeprítomné. Či je to vo vidieckych alebo mestských oblastiach, občania sú pod správou

takzvaných pouličných alebo mestských výborov. Sobáš, rozvod, či narodenie dieťaťa musí byť schválené týmito výbormi. Stranícka ideológia, spôsob myslenia, organizácie, sociálna infraštruktúra, propagandistické mechanizmy a administratívne systémy slúžia tomuto diktátorstvu. Strana, pomocou systémov vlády túži po získaní kontroly nad myšlienkami a činmi každého jednotlivca.

To, ako brutálne ČKS kontroluje svojich ľudí, nie je obmedzené iba na fyzické mučenie. Takisto nútia ľudí, aby stratili svoju schopnosť nezávislého myslenia a báli sa nezávisle hovoriť. Cieľom vládnutia ČKS je vymývanie mozgov vlastným občanom, aby rozmýšľali a hovorili ako Strana, a robili to, čo strana propaguje. Hovorí sa: „Nariadenia Strany sú ako mesiac, menia sa každých 15 dní.“

Bez ohľadu na to, ako často mení Strana svoje nariadenia, všetci ľudia ich musia neustále nasledovať. Ak ste použitý ako prostriedok na ubližovanie druhým, musíte ďakovať Strane za ocenenie vašej sily; ak vám bolo ublížene, musíte ďakovať Strane, že vám „dala lekciu“; ak ste neprávom diskriminovaný a Strana vám to neskôr odčiní, musíte jej poďakovať za jej veľkorysosť, otvorenosť a schopnosť napraviť svoju chybu. ČKS používa svoju tyranu na pokračujúce cykly prenasledovania a následného odškodňovania.

Po 55 rokoch svojej tyranie ČKS uväznila myseľ národa a uzavrela ho do povoleného rozmedzia. Pre niektorých je myslenie mimo týchto hraníc považované za zločin. Po mnohých kritizovaniach a vypočúvaniach je hlúposť vychvaľovaná ako múdrosť; zbabelosť sa stala spôsobom prežitia. V modernej spoločnosti s internetom ako hlavným médiom na výmenu informácií, ČKS dokonca žiada svojich ľudí, aby sa cvičili v sebadisciplíne a nečítali správy zvonka ani nevyhľadávali webstránky s kľúčovými slovami ako „ľudské práva“ a „demokracia“.

Hnutie na vymývanie mozgov svojich ľudí je absurdné, brutálne a opovrhnutiahodné, avšak všadeprítomné. ČKS prekrútila morálne hodnoty a princípy čínskej spoločnosti a úplne prepísala normy správania sa a životného štýlu spoločnosti. Neustále používa psychické a fyzické mučenie, aby zosilnila svoj diktátorský režim a stala sa absolútnou autoritou, vŕejazahrňujúcim „náboženstvom“.

Záver

Prečo musí ČKS stále bojovať, aby si udržala svoju moc? Prečo ČKS verí tomu, že pokiaľ existuje život, boje budú nekonečné? Aby dosiahla svoj cieľ, ČKS neváha vraždiť alebo ničiť ekológiu, ani jej nevadí že väčšina farmárov a mnohí mestskí obyvatelia žijú v chudobe.

Je to kvôli komunistickej ideológii, že ČKS prechádza cez nekonečné boje? Odpoveď je „Nie.“ Jedným z princípov Komunistickej strany je odstrániť súkromné vlastníctvo, o čo sa pokúšala, keď prišla k moci. ČKS verila tomu, že súkromné vlastníctvo bolo hlavnou príčinou všetkého zla. Avšak po ekonomickej reforme v osemdesiatych rokoch bolo súkromné vlastníctvo v Číne opäť povolené a chránené Ústavou. Ak prenikneme cez klamstvá ČKS, ľudia jasnevidia, že počas jej 55-ročného vládnutia ČKS iba inscenovala drámy na preskupovanie majetku. Po niekoľkých takýchto cykloch ČKS jednoducho premenila kapitál druhých na svoj vlastný majetok.

ČKS sa sama označuje za „pioniera pracujúcej triedy“. Jej cieľom je odstránenie kapitalistickej triedy. Avšak miestne nariadenia ČKS teraz kapitalistom jednoznačne umožňujú vstup do Strany. Členovia ČKS už neveria Strane a

komunizmu. Čo ostalo z komunistického strany je iba prázdna škrupina bez údajného obsahu.

Obišiel sa dlhotrvajúci zápas o udržanie si členov ČKS bez korupcie? Nie. Päťdesiatpäť rokov potom ako ČKS získala moc korupcia, sprenevera, nezákonné správanie sa a činy, ktoré poškodzovali národ a ľudí, sú stále medzi komunistickými úradníkmi rozšírené po celej krajine. V posledných rokoch, spomedzi celkových dvadsiatich miliónov stranických úradníkov v Číne, osem miliónov bolo potrestaných za zločiny súvisiace s korupciou. Každý rok asi jeden milión ľudí podá hlásenie na skorumpovaných úradníkov, ktorí neboli prešetrovaní. Od januára do septembra 2004 Čínsky úrad pre zahraničný obchod vyšetroval ilegálne presuny peňazí v 35 bankách a 41 podnikoch a zistil ilegálne transakcie v sume 120 miliónov amerických dolárov. Podľa štatistík z minulých rokov mnohí vládni úradníci spreneverili a ukradli finančné zdroje v hodnote stoviek miliónov dolárov.

Bolo cieľom týchto zápasov zlepšiť vzdelanie a povedomie ľudí a vzbudiť ich záujem o národné záležitosti? Odpoveď je: „Nie.“ V dnešnej Číne sú materialistické túžby nespútané a ľudia strácajú tradičné cnosti ako je úprimnosť. Stalo sa bežným, že ľudia klamú svojich príbuzných a podvádzajú priateľov. Čo sa týka dôležitých záležitostí ako sú ľudské práva alebo prenasledovanie Falun Gongu, mnohých Číňanov to buď nezaujíma alebo odmietajú prehovoriť. Nechávať si svoje myšlienky pre seba a radšej nehovoriť pravdu sa stalo v Číne základným prostriedkom prežitia. Medzitým ČKS opakovane podnecovala pri vhodných príležitostiach sentiment vlastenectva. ČKS napríklad organizuje ľudí, aby hádzali kamene na americkú ambasádu alebo podpaľujú americké vlajky. Čínski ľudia boli bratí za poslušnú masu alebo násilný dav, ale nikdy nie ako občania so zaručenými ľudskými právami. Podľa Kanga Youweia (1858-1927), dôležitého reformného mysliteľa obdobia neskorého Qing, morálne princípy Konfucia a Menciusa po tisíce rokov ustanovovali základňu pre spoločenský poriadok a moc štátu. „Ak sa všetky tieto princípy opustia, ľudia nebudú mať žiadne zákony, ktoré by nasledovali a nebudú rozlišovať dobro od zla. Stratia svoj smer...Tao bude zničené.“ [8]

Cieľom triednych zápasov ČKS je neustále vytvárať chaos, vďaka ktorému sa môže pevne preukázať ako jediná vládnuca strana v Číne, použitím straníckej ideológie na kontrolovanie čínskych ľudí. Vládne inštitúcie, vojsko a médiá sú všetko nástroje používané ČKS na udržovanie diktátorstva. ČKS priniesla do Číny nevyliciteľné choroby, ona sama je na pokraji zániku a jej kolaps je nevyhnutný.

Niektorí ľudia sa obávajú, že krajina by ostala v chaose, ak by sa ČKS rozpadla. Kto nahradí vládnucu úlohu ČKS v Číne? V Čínskej päťtisícročnej histórii je 55 rokov vládnutia ČKS krátky ako prechavý oblak. Nanešťastie počas tohto krátkeho časového obdobia ČKS otriasla čínskymi tradičnými vierovyznaniami a hodnotami; zničila tradičné morálne princípy a sociálne štruktúry; zmenila starostlivosť a lásku medzi ľudskými bytosťami na kriticizmus a nenávisť; nahradila úctu k nebesiam a zemi za aroganciu „ľudí podrobujúcich si prírodu.“ Tieto ničenia spustošili sociálne, morálne a ekologické systémy, čo zanechalo Čínu v hlbokoj kríze.

V Čínskej histórii každý zhovievavý vodca považoval lásku k ľuďom, obživu ľudí a vzdelávanie ľudí za povinnosť vlády. Ľudská povaha je dobrá a úlohou vlády je povzbudzovať túto vrodenu ľudskú schopnosť. Mencius povedal: „Toto je cesta ľudí: tí so stálymi prostriedkami podpory budú mať stále srdce, zatiaľ čo tí bez stálych prostriedkov nebudú mať stále srdce.“ [9] Vzdelávanie bez prosperity bolo

neefektívne; tyranskí vodcovia, ktorí nemilovali svoj ľud, ale zabíjali nevinných, boli opovrhnutí čínskymi ľuďmi.

V päťtisícročnej čínskej histórii boli v dávnych časoch mnohí zhovievaví vodcovia, ako napríklad cisár Yao a cisár Shun, cisár Wen a cisár Wu dynastie Zhou, cisár Wen a cisár Jing dynastie Han, cisár Tang Taizong v dynastii Tang a cisár Kangxi a cisár Qianlong v dynastii Qing. Prosperita, ktorá bola v týchto dynastiách, bola výsledkom toho, že vláda nasledovala nebeské Tao, nasledovala strednú cestu a usilovala sa o mier a harmóniu. Charakteristikou dobrého vodcu je použiť cnostných a schopných ľudí, byť otvorený rôznym názorom, propagovať spravodlivosť a mier a dať ľuďom to, čo potrebujú. Týmto spôsobom si budú občania ctíť zákony, udržiavať si zmysel pre slušnosť, žiť šťastne a pracovať efektívne.

Keď sa pozeráme na svetové záležitosti, často sa pýtame, kto určuje, či bude štát prosperovať alebo zmizne, hoci vieme, že vzostup a pád krajiny má svoje príčiny. Keď nebude ČKS, môžeme očakávať, že mier a harmónia sa vráti do Číny. Ľudia budú opäť pravdiví, zhovievaví, skromní a tolerantní, a štát sa bude opäť starať o základné potreby ľudí, a všetky profesie budú prosperovať.

Poznámky:

[1] Z „Ročenky Jedlá a výrobky“ v Histórii skoršej dynastie Han (Han Shu).

[2] Qian Bochong, Orientálna kultúra, štvrté vydanie, 2000.

[3] Gao Gang a Rao Shushi boli členmi Ústredného výboru. Po neúspešnom pokuse v mocenskom zápase v roku 1954 boli obvinení zo sprisahania, aby rozdelili Stranu a boli následne vylúčení zo Strany. Hu Feng, vzdelanec a literárny kritik sa staval proti politike sterilnej literatúry v ČKS. Bol vylúčený zo Strany v roku 1955 a uväznený na 14 rokov.

[4] „Česať vrkôčiky“ znamená príliš kritizovať niekoho nedostatky; „udierať pálkou“ znamená trestať niekoho fyzicky alebo psychicky; „nasadiť klobúk“ znamená dať niekomu negatívnu nálepku; „vyrovnať si účet neskôr“ znamená pomstiť sa neskoršie.

[5] Peng Dehuai (1898-1974): Komunistický čínsky generál a politický vodca. Peng bol náčelníkom v Kórejskej vojne, vicepremiér Štátnej rady, člen Politbyra a ministrom obrany v rokoch 1954-1959. Bol odstránený z oficiálnych postov potom, čo nesúhlasil s Maovými ľavicovými prístupmi na straníckom pléne v Lushane v roku 1959.

[6] Zhao Gao (rok narodenia neznámy – 210 pr.n.l.): Hlavný eunuch počas dynastie Qin. V roku 210 pr.n.l. po smrti cisára Qin Shi Huanga, Zhao Gao, premiér Li Si a cisárov druhý syn Hu Hai nasledovali vôľu cisára, spravili Hu Haia novým cisárom a prikázali korunnému princovi Fu Su, aby spáchal samovraždu. Neskôr sa konflikty medzi Zhao Gaom a Hu Haiom vyostřili. Zhao priniesol na kráľovský dvor jeleňa a povedal, že je to kôň. Iba zopár úradníkov sa odvážilo nesúhlasiť a povedalo, že je to jeleň. Zhao Gao veril tomu, že títo úradníci boli proti nemu a odstránil ich z vlády.

[7] Masaker v Daxin-gu sa odohral v auguste 1966 počas výmeny straníckych vodcov v Pekingu. V tom čase minister verejnej bezpečnosti Xie Fuzhi spravil prejav na stretnutí s úradom verejnej bezpečnosti Pekingu, týkajúci sa nezasahovania do útokov Červených strážcov proti „piatim čiernym triedam“. Tento prejav bol čoskoro prednesený na stretnutí Stálej komisie úradu verejnej bezpečnosti v Daxine. Po

stretnutí úrad verejnej bezpečnosti v Daxine okamžite zareagoval a vytvoril plán na podnietenie más v Daxine na zabitie „piatich temných tried“.

[8] Kang Youwei, „Zborník politických spisov“, 1981. Zhonghua Zhuju.

[9] Od Menciusa.

Zdroj: <http://www.theepochtimes.com/news/4-12-13/24939.html>